

Judit Édesapja

Apám Kinszki Imre. 1901-ben született.

Az apukám eléggé kis vékony gyerek volt, és úgy gondolták, hogy ne járjon iskolába. Volt a Frida néni [anyja testvére], aki otthon tanította, és az apám az ő segítségével kettésével letette az elemi iskolából a vizsgákat, és kilencéves korában már elvégezte mind a négy elemi. Nagyon kis okos gyerek volt. És akkor a papa mondta, hogy tovább a gimnáziumba. Legjobb iskola a piaristák, tehát elvitte a piaristákhoz és beíratta. Boldogan hazajött a nagyapa a kis Imikével, akit imádott, leült, leborult az asztalra, és már meg is volt halva. Ilyen hirtelen volt a halála. Soha nem volt semmi baja. Ez 1910-ben volt. Olyan fiatal volt még a nagyapám, hogy nem volt nyugdíj. Gondolom, hogy a munkahelye egy ideig valamit adott az özvegyének, utána pedig odavették őt, hogy dolgozzon ebben a biztosítóban. Az Ilka utcát nem bírták fönntartani, és elmentek a nagyszülőkhöz [a Paula nagymama szüleihez] a Tüköry utcába. Ők bent laktak a szerkesztőség épületében, tehát ez szolgálati lakásszerű volt. Paulának soha nem lett többet önálló lakása. Panziókban, később pedig barátoknál egy kis szobában éldegélt. Apám meg a Kató néni minden hónapban adtak neki valami kis pénzt. A dédnagymama akkor, azt hiszem, a Jóskával [fia] élt már együtt egy kisebb lakásban.

Apám [Kinszki Imre] a piaristákhoz járt, ott is érettségizett tiszta kitűnőre.

Az apukám a GYOSZ-nál dolgozott, azon belül is a Textilgyárosok Egyesületénél.

Nagy irattár volt az, aminek ő volt a vezetője, de inkább idegen nyelvű levelezést csinált. Szóval az én apám, aki több nyelven levelezett, filozófiai és irodalmi tanulmányokat írt, soha nem járhatott egyetemre.